

Kapitola první

Od Fibonacciho k nohám:

Jak chodidla zrcadlí naši duši

Jak mohou být naše nohy zrcadly našich duší?

Abyste zodpověděli tuto otázku a pochopili možnost, že naše těla jsou zrcadlena našima nohama, musíte se vrátit časem zpět do roku 1175, kdy se v italské Pise narodil muž jménem Leonardo Pisano. Leonardo, nebo také Fibonacci, jak mu bylo přezdíváno, procestoval křížem krážem celé Středomoří. Měl totiž na starosti export v obchodě svého otce. Během tohoto cestování se setkal se vzdělanými muslimy ze severní Afriky, kteří ho naučili indicko-arabskému číselnému systému, tedy číslům 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, a desetinným čárkám. Do té doby byl v Evropě používán *římský numerický systém* (I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X a tak dále). Fibonacci představil tento nový systém západnímu světu. My jej dodnes využíváme pod názvem *Fibonacciho čísla*.

Je však celkem překvapivé, že to není ani tak právě zmíněný numerický systém, díky němuž se Fibonacci pro-

slavil. Spíše proslul číselnými řadami vyjadřujícími posloupnost. A je to právě tento systém, co můžete využít pro zodpovězení naší původní otázky – jak mohou naše nohy zrcadlit naši duši?

Vše začalo tím, že si Fibonacci položil následující otázku: „Co by se stalo, kdyby dvěma králíkům zabralo měsíc, než by dosáhli dospělosti, kdyby další měsíc zabralo období páření a březosti samice, načež by tento pár přivedl na svět další páreček králíků, kteří by se chovali stejně? Jak by se rozrůstalo jejich potomstvo?“

Odpověď je následující:

Začátek procesu - 1 pár

Na konci prvního měsíce jsou králíci natolik vyspělí, aby se mohli spářit. - 1 pár

Na konci druhého měsíce přivedou na svět nový párek. - 2 páry

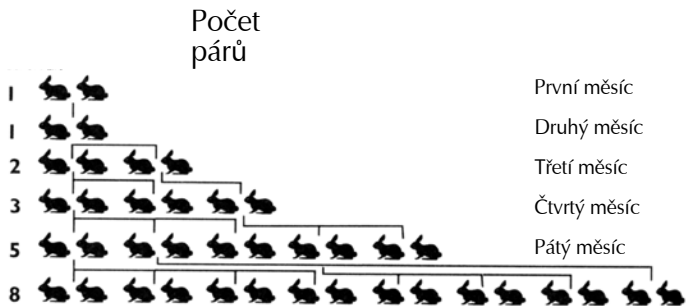
Na konci třetího měsíce první pár králíků přivede na svět další nový pár. - 3 páry

Na konci čtvrtého měsíce přivede první pár králíků na svět další nový pár, v pořadí již třetí. První pár jejich potomků přivede na svět svůj první pár potomků. - 5 párů

Pokud bychom pokračovali, zaznamenali bychom nárůst párů takto:

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377...

Byla to právě souslednost čísel, co Fibonacciho zaujalo.

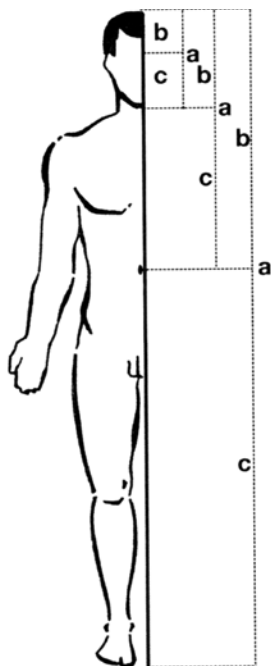
Obrázek číslo 4 – Chování králíčků

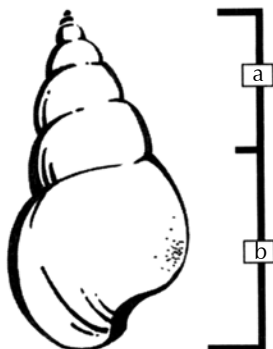
Pilní králíci! Můžete si pomyslet, že to není nic světoborného. Existuje však zajímavá šablona vztahující se k těmto číslům.

Vzorec vypadá takto: jestliže sečtete jakékoliv z dvou po sobě jdoucích čísel uvedené série, budou tato čísla odpovídat hodnotě čísla po nich následujícího, například $1 + 1 = 2$, nebo $8 + 13 = 21$. Tyto série čísel jsou známy pod názvem *Fibonacciho posloupnost*. Jestliže vydělíte jakékoliv číslo číslem, které mu v řadě bezprostředně předchází, a začnete od jedničky, výsledky budou vypadat takto: 1; 2; 1,5; 1,666...; 1,6; 1,625; 1,61538; 1,619; 1,618; 1,618 a tak dále. Jak můžete vidět sami, od příkladu, kdy dělíte číslo 233 číslem 144, výsledek se (po zaokrouhlení) ustálí na čísle 1,618, které je známo jako *zlatý řez*. Je označován řeckým písmenem *fi* (ϕ), o němž jste se možná učili ve škole, a činí 0,618034.

Jestliže zkoumáme svět kolem sebe, zjistíme, že tento koeficient je zobrazen v mnoha aspektech přírody. Poměr včelích samců a samic v úlu je kupříkladu 1: 0,618. Počet okvětních lístků rostlin je často roven 3, 5, 8 a tak dále. Jestliže na svém těle měříte vzdálenost mezi chodidly a pupíkem a mezi pupíkem a temenem hlavy, bude poměr mezi těmito dvěma mírami (u průměrného člověka) 1: 0,618. Od konečku nejdějšího prstu ruky k lokti a od lokte k rameni naleznete stejný poměr. Stavba prstů rovněž reflektuje *fi*. Podívejme se na poměr délky nejdější kosti prostředníčku ruky a prostřední kosti a na poměr jeho prostřední kosti a nejkratší kosti. Popravdě tento koeficient se dá nalézt na všech částech našeho těla. Tomuto koeficientu odpovídají například i ulity a mušle (viz obrázek níže), Beethovenova *Sonáta měsíčního svitu*, většina obchodních vizitek, části těla některých čistokrevných psů, rozměry pařížské *Katedrály Notre Dame* a míry nespočetného množství dalších objektů.

Obrázek číslo 5 – Muž

Koeficient $b:a$ je roven $1:0,618$

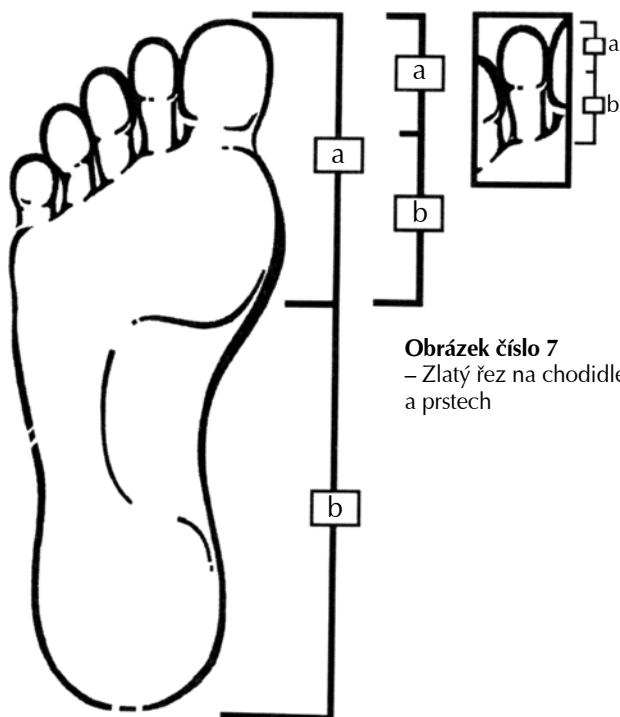
Obrázek číslo 6 – Mušle
Pod tím níže: Na obrázcích mušle a muže je poměr $c:b$ roven $1:0,618$.

Prakticky veškeré Mozartovy sonáty můžete rozdělit do skupin přesně podle proporcí *zlatého řezu*. Mozart byl znám svou fascinací čísly, a tak tento odraz *zlatého řezu* byl nepochybně plánován a nedošlo k němu náhodou. Díky tomu, že skládal hudbu v souladu s dokonalou rovnováhou, byl také schopen přenést do této rovnováhy posluchače.

Když víme, že Mozart skládal svou hudbu v souladu se *zlatým řezem*, je jednoduché vnímat, že skrze tento vyvážený mechanismus jsou do rovnováhy uváděny i emoce, pokud se hraje daná hudba. Mozartova hudba není jen efektním počinem. Protože byla napsána v souladu se *zlatým řezem*, vědomě využívá princip vyváženosti.

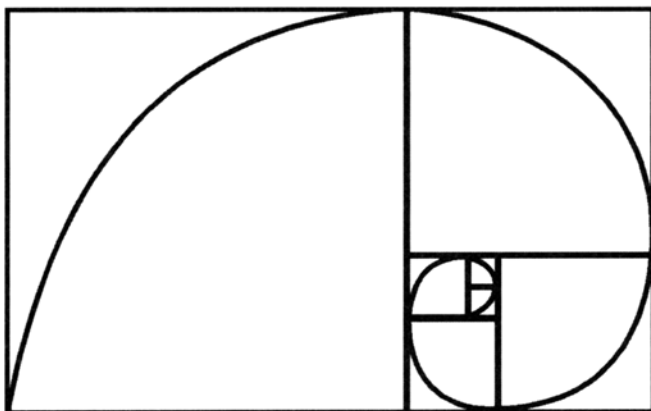
Tento zlatý řez se rovněž nachází na chodidle, jak vidíte na obrázku uvedeném níže. Vzdálenost od konce paty k začátku bříšek pod prsty a od začátku bříšek pod prsty ke špičce nejdějšího prstu je na průměrném chodidle v poměru 1:0,618. Podobně vzdálenost od začátku bříšek pod prsty k začátku prstů a ke konečkům prstů a od začátku prstů k bříškům prstů a od bříšek prstů ke konečkům prstů je obvykle v poměru 1:0,618.

Obrázek číslo 7
– Zlatý řez na chodidle a prstech

Poměr b: a je roven 1:0,618

Pokud vezmete tuto konfiguraci čísel a převedete ji na čtverce, jak je tomu na obrázku dále, můžete vytvořit spirálu, jež se rovněž vztahuje k mnoha dalším objektům, které lze nalézt ve vesmíru.

Obrázek číslo 8 – Zlatý řez převedený ve spirálu

Tento tvar a jeho matematické principy, známé jako *zlatý řez*, se zrcadlí v mnoha aspektech světa od architektury, klasického umění, uspořádání galaxií až po vzhled kvěťáku!

Existuje veliké množství dalších aspektů v našem světě, jež opakují šablony, které mohou být využity k tomu, abyste získali vhled do svých životů. Když dosáhnete vyššího uvědomění, možná už nebudete opakovat staré šablony jednání, a spíše si vytvoříte nové. Pokud to uděláte, lépe budete integrovat všechny složky vlastního Já a budete celistvější bytostí, což je v duchovním jazyce překládáno jako *osvícení*. Mluvíte o božské podstatě a setrváváte v iluzi, že jste od ní odděleni. Pochopení těchto božských šablon či spojení, jako je například *zlatý řez*, vám umožňuje zakoušet pocit neoddělenosti. Bez ohledu na to, jak bezvýznamní si připadáte, jste každopádně součástí něčeho nesmírně důležitého. Mnoho z našeho životního růstu souvisí s pochopením šablon našeho chování a emocí, což můžete udělat množstvím způsobů: od čtení z čajových lístků, přes astrologii až po zkoumání chodidel. Pak můžete pochopit, že (stejně jako v případě *zlatého řezu*) tyto šablony, jichž jste si vědomi, mohou být rozpoznány v dalších oblastech vašeho života.

„*Ať už duše vystoupá do jakékoliv výšky, vždy bude podřízena moci sebepoznání. Tuto hranici nikdy nepřekročí, i kdyby po tom toužila sebevíc.*“

svatá Terezie z Ávily⁴

Důvodem, proč toto proroctví funguje (kupříkladu při studiu aspektů chodidel), je to, že vám tyto šablony ukazují propojenost veškeré existence.

Věštění

Věštění je člověkem využíváno odnepaměti. V mnoha případech bylo základním faktorem přežití jako v případě využití virgule k nalezení vody či pátrání po informacích, kde se nachází zvěř předtím, než se jde na lov. Existují doslova tisíce věšteckých nástrojů, od numerologie přes analýzy rukopisu, astrologii, hádání z ruky, až po starověké africké *Hakata* (což zahrnuje odhazování tří kusů dřeva s rozmanitými značkami k získání věštby). Pythagoras, řecký matematik, byl znám tím, že využíval k věštění letu ptáků.

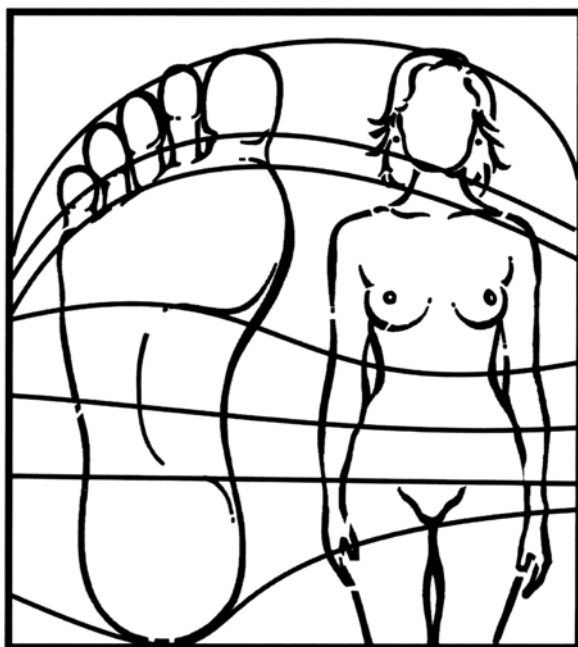
Slovo *věštba* tematicky souvisí se výrazy *duchovno* či *Bůh*. Skrze věštění využíváte koncept *Jednoty* nebo toho, že Bůh (či duchovno) se odráží ve všem, co existuje. Makrokosmos reflektuje mikrokosmos, a naopak. Všechny věci se vztahují ke všem ostatním věcem. Když studujete uspořádání atomu, můžete tyto informace využít k studiu uspořádání galaxií. Můžete například zjistit, že procento rozdílnosti mezi pozicemi jednotlivých planet v Galaxii je stejné jako procento rozdílnosti mezi protony a neutrony v atomu. Tím, že studujete jedno, dozvídáte se mnoho i o dalším. Tento princip vztahů mezi věcmi je jádrem pochopení, proč fungují věštby.

Věda dokázala, že elektrony a fotony pracují v souladu se zákony statistiky, například že jejich pohyb není náhodný. Také víme, že když se atom rozštěpí tím, že změní jednu částičku z negativní na pozitivní, způsobí to zvrát v jiné

jeho části, a to dokonce i když jsou tyto dvě části odděleny. Proto můžete přezkoumávat jejich spojení, a v důsledku toho i spojení mezi všemi věcmi.

Když je něco popsáno jako oddělené, znamená to, že věci či lidé již nejsou schopni komunikovat či setrvávat v kontaktu, a tudíž se nemohou vzájemně ovlivňovat. Věda nám však ukázala, že i nejmenší stavební blok hmoty je určitým způsobem propojen s ostatním světem a sdílí s ním informace. Využití principů mikrokosmu, který odráží makrokosmos, je tedy logické. Můžete předpokládat, že tato propojenost existuje mezi všemi věcmi. Nic se tedy neděje bezdůvodně ani samo sebou. Vše, co se objeví, má vliv na jedince, a v důsledku toho na celé lidstvo.

Obrázek číslo 9 – Ilustrace znázorňující, jak se jednotlivé části těla odrážejí na chodidle.

Jaký význam to má pro naše nohy? Jednoduše tento – v tomto úžasném vesmíru existují šablony, které se opakují, jak se můžete dozvědět z citace části modlitby *Otčenáš*: „...jak v nebi, tak i na zemi...“ Od struktury *DNA* v molekulách našeho těla po spirálovité galaxie existuje v našem světě „božská šablona“ či „kosmický tah štětcem“. Skrže věštění (bez ohledu na to, jaký nástroj využijeme) prostě tyto šablony interpretujeme.

Proto je nejen možné, ale i pravděpodobné, že je celé naše tělo odraženo ve svých jednotlivých částech, jako jsou například hlava, ruce a nohy. Tyto menší části se pak stávají mikrokosmem makrokosmu našeho těla. Ruce jsou v *chiroprantii* zrcadlem těla stejně jako hlava (princip užívaný při indické masáži hlavy), zatímco reflexologie funguje na stejném principu, jenže využívá chodidel. Když vezmete tyto informace na vědomí, bude snadné uvěřit, že veškeré aspekty našich fyzických, emocionálních, duševních a duchovních těl jsou reprezentovány na našich nohou. Jednodušeji řečeno – naše nohy zrcadlí naše duše.

Proč by si člověk měl vybrat mezi všemi ostatními věšteckými nástroji zrovna nohy? Jednoduše proto, že své nohy máte vždy s sebou. Jsou dobře viditelné, a tudíž je snadné je zkoumat. Jejich aspekty jsou velmi zjevné. Jedná se rovněž o nenásilnou cestu k porozumění jinému člověku, s nímž třeba pracujeme. Je velmi užitečné, když se takto zabýváte dětmi, jež nejsou vždy schopny verbalizovat své emoce.

Když si své nohy začnete uvědomovat jako něco významnějšího než jen spodek našeho těla, začnete si být vědomi svých duší, a tudíž získáte nástroj k měření hlubin své vlastní existence. Dosáhnete vyššího stupně sebecpochopení na cestě k hlubšímu uvědomění.